

Aşağıdaki parçayı okuduktan sonra arkadaşlarınızla beraber canlandırın. Daha sonra bu metinde hangi insani değerlerin sergilendiğini araştırınız ve nasıl uygulandıklarını tartışınız.

SUAT'IN ŞAKASI

(Suat kardeşi Emel'in karnesini gördüğünde gülmeye başlar.)

Suat: Emel, seni tebrik ederim. Böyle bir karne getirmeyi nasıl başardın? Bütün derslerden aynı notu almak için özel bir çabamı harcıyorsun?

Emel: Nasıl yani ?

Suat: Baksana, hepsi üç. Nasıl bu kadar tembel olabiliyorsun ? Senin kafan çalışmıyor herhalde. Benimkine bak da örnek al.

Emel: Benimle alay ediyorsun.

Suat: Yok canım!... Ben hocalara şaşırıyorum nasıl bu üçleri vermişler diye. Ben olsam birden fazla vermezdim. Karnende daha şık dururdu.

(Emel Suat'ın alayları karşısında ağlamaya başlar. Seslerini duyan anne ve baba odaya gelir.)

Baba: Ne oluyor burada çocuklar, Emel neden ağlıyorsun ?

Emel: Suat karnemle alay etti, benim bulunmaz bir aptal olduğumu söylüyor.

Suat: Eh!...pek de yalan sayılmaz. Belgesi ortada.

Anne: Bu yaptığın hareketle bugün getirdiğin karne birbirlerine hiç uymuyor Suat. Derslerin iyi olabilir ama sanırım başka eksiklerin var.

Suat: Neymiş eksikim ?

Baba: Önce kardeşinden özür dile öyle konuşalım.

Suat: İyi tamam, bir daha yapmam.

Baba: Böyle özür dilenmez ama.

Suat: Ben, özür dilemem, bana ne!

Anne: Özür dileyebilmelisin, oğlum. İnsan yanlışını düzeltebildiği ölçüde insandır. Bu da özür dilemeyi zorunlu kılar.

Baba: Özür dilemek, neden olduğun yanlış bir davranışı düzeltmen, onun olumsuz sonucunu ortadan kaldırmaya çalışman demektir. Kardeşinle alay ederek, onun kalbini kırdın ve ağlamasına neden oldun.

Suat; Ama ben isteyerek yapmadım ki, şakaydı.

Anne: Elbette. Hepimiz bilmeden veya içimizde bir kasıt olmadan yanlış bir davranışta bulunabiliriz. Zaten bunu bilerek, isteyerek yaparsak, bu bir suç olur.

Emel: Ben, gerçekten aptal mıyım baba ?

Baba: Tabii ki hayır. Hastalandığın için uzun bir süre okula gidemedin, derslerinden geri kaldın. Buna rağmen, hiç zayıf getirmedin. Öyle olsaydı bunu da normal karşılardık. İkinci devre daha çok çalışıp notlarını yükseltirsin.

(Söylediklerinden kardeşinin gerçekten etkilendiğini gören Suat pişman ve üzgündür.)

Suat: Emel’ciğim, seni istemeden kırdım. Şakam yersiz ve saçmaydı, üzgünüm, özür dilerim.

Emel: Üzülme, şimdi kendimi daha iyi hissediyorum.

Anne: İşte Suat, şimdi akıllı çalışan, olgun, kendini bilen bir genç gibi davrandın. İçin de rahat etti sanırım.

Suat: Evet anneciğim, Emel’e derslerinde de yardım edeceğim ve bir daha zamansız, yersiz şakalar yapmamaya çalışacağım.

Baba: Tabii, önce özür dileyecek sözleri gerektirmeyen şekilde davranacağız. Eğer dalgınlık, dikkatsizlik gibi nedenlerle özür dilemek zorunda kalırsak, zaman geçirmeden özür dilemeli, yanlışımızı düzeltmeliyiz.

Emel: Ancak bunu yapabildiğimiz ölçüde gerçek insan oluruz. Özür dilemesini bilmek insan olmanın ön koşuludur.

(Üçü de sevgi ve hayranlıkla Emel’e bakarlar.)

Suat: Son noktayı sen koydun Emel’ciğim. Bravo benim canım kardeşim.

